NÛRUSİYAH

bir vardım
            bir yoktum
ben doğdum
selimi salisin köşkünde

sebepsiz hüzün hocamdı
            loş odalar mektebinde
harem ağaları lalaydı
            kara sevdâma
uyudum
            büyüdüm
ve nûrusiyâha ağladım

nûrusiyâha ağladığım zaman
annem süzudilâra idi
ve babam bir tambur
annem sustu
babam küstü
ama ben niçin hâlâ nûrusiyâha ağlarım
                        nûrusiyâaah
                                    nûrusiyâaahhh